[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

अथेदमारभ्यते लब्धप्रणाशो नाम चतुर्थं तन्त्रं। तस्यायमाद्यः श्लोकः।

प्राप्तमर्थं तु यो मोहात् सान्त्वनैः प्रतिमुञ्चति।
स तथा वञ्चितो मूढो मकरः कपिना यथा ॥१॥

तद्यथानुश्रूयते। अस्ति कस्मिंश्चित् समुद्रोपकण्ठे महान् जम्बूपादपः ५ सदाफलः। तत्र च रक्तमुखो नाम वानरः प्रतिवसति स्म। अथ तस्य तरोरधस्तात् कदाचिद्विकरालमुखो नाम मकरः समुद्रसलिला न्निष्क्रम्य सुकोमलबालुकासनाथे तीरोपान्ते न्यविशत्। ततश्च रक्तमुखेन स प्रोक्तः। भो भवान् समभ्यागतो ऽतिथिः। तद्भक्षयतु मया दत्तान्यमृततुल्यानि जम्बूफलानि। उक्तं च। १०

प्रियो वा यदि वा द्वेष्यो मूर्खः पण्डित एव वा।
वैश्वदेवान्तमापन्नः सो ऽतिथिः स्वर्गसङ्क्रमः ॥२॥
न पृच्छेच्चरणं गोत्रं न च विद्यां कुलं न च।
अतिथिं वैश्वदेवान्ते श्राद्धे च मनुरब्रवीत् ॥३॥
दूरमार्गश्रमश्रान्तं वैश्वदेवान्तमागतं। १५
अतिथिं पूजयेद्यस्तु स याति परमां गतिं ॥४॥
अपूजितो ऽतिथिर्यस्य गृहाद्याति विनिश्वसन्।
गच्छन्ति विमुखास्तस्य पितृभिः सह देवताः ॥५॥

एवमुक्त्वा तस्मै जम्बूफलानि प्रददौ। सो ऽपि तानि भक्षयित्वानेन सह चिरं गोष्ठीसुखमनुभूय भूयो ऽपि स्वभवनमगात्। एवं नित्यमेव २०